

מחשבת קצרה על הדרף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

קידושין כו

עניין: נכסים שאין להם אחריות נקנין

עם נכסים שיש להם אחריות

אמרי אמת פרשת ויגש תרע"ה

ישכון לבטח עליו וגו' וזין כתפיו שכן והרי זה כדכתיב
בישעיה זענין תשיח והוא מחולל מפשעינו מדוכא
מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו כרפא לנו וגו'
וה' הפגיע בו את עון כולנו, איתא שכליקים הם
בזחיכת נכסים שיש להם אחריות, ואיתא במשנה
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם
אחריות ואיתא שם עוד יותר וזוקקין את הנכסים שיש
להם אחריות ליטבע עליהן, אע"פ שאין כשבעין על
הקרקעות, זה הוא הכח של חיבור והיינו זה יש לו
שלם, ויוסף עם השבטים היו השורש לעבור כל הגלויות
וככל כפש מישראל הוא כך שהנקודה הנקיה נמכרת
לפעמים כדכתיב הן צעונותיכם נמכרתם וגו' אולם
נקודה זו אינה יכולה להתקלקל ויכולה להציל כל
הארס.

אדרת אליהו דברים לג, ה

ישראל יבנה. וחס ד' כמות כמ"ש ד' מינים
בלולב. א' טעם וריח. טעם בלא ריח. ריח
בלא טעם. לא טעם ולא ריח. וכולם הגודין
זה בזה. טעם וריח. הם סת"ח הטוסקין
בהורס ובעלי מלוא ג"כ. וטעם בלא ריח. תורס
בלא מלוא כמ"ש (יבמות ק"ט ע"ב) כאומר
אין לו אלא הורס אין לו אלא תורס כו'.
ריח בלא טעם. הם בעלי מלוא. לא טעם
ולא ריח. בלא תורס ובלא מלוא. רק שאין
כולשין מדרכי הליבור והעפ"כ כולם אחרים
זה בזה לנד לתרוג סכוא פרוש מן העולם
אך העפ"כ בשעת נטילת לריד לחבדן יחד

ויקרא רבה ל, יב

יב דבר אחר, פרי עין הדר, אלו
ישראל. מה אתרוג זה יש בו
טעם ויש בו ריח, כף ישראל יש
בהם בני אדם שיש בהם תורה
ויש בהם מעשים טובים. פפת
תמרים, אלו ישראל. מה התמרה
הזו יש בו טעם ואין בו ריח, כף
הם ישראל יש בהם שיש בהם
תורה ואין בהם מעשים טובים.
וענף עץ עבת, אלו ישראל. מה

הדס יש בו ריח ואין בו טעם, כף ישראל יש בהם שיש
בהם מעשים טובים ואין בהם תורה. וערבי נחל, אלו
ישראל. מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח, כף הם
ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא
מעשים טובים. ומה הקדוש ברוך הוא עושה להם, לאבדן
אי אפשר, אלא אמר הקדוש ברוך הוא יקשרו פלם אגדה
אחת והן מכפרין אלו על אלו. דאם עשיתם כף אותה שעה

בית יוסף או"ח סי' תרנ"א

יא"ב) אם לריך לחצר האחרון ללולב בשעת הנענוע ולנענע שניהם יחד או אם אינו מנענע אלא אגודה הלולב לנד ויד שמאלו שהאחרון
זה תהא עומדת במקומה בלי נענוע דבר זה לא נתבאר בגמרא ולא בדברי הפוסקים אבל ה"ר מנחם מרקנ"ט כתב בפרשת אמור
(ד"ה ולקחם) לריך לסמוך (יב) האחרון עם שאר המינים שלא להפרידה מן הננין וסוד זה נגלה אלי בחלוס בליל יום טוב הראשון של
חג הסוכות בהתאכסן אללי חסיד אחד אשכנזי שמו הרב ה"ר יצחק ראייתו בחלוס שהיה כותב השם צו"ד ה"א והיה מרחיק ה"א אחרונה
מן השלש אומיות הראשונות ואמרתי לו מה זה עשית והשיב כך נוהגים במקומינו ואני מחיתי בו וכחצתי אותו שלם ואשתומם על המראה
ואין מצין למחר צעת נטילת לולב ראייתו שלא היה מנענע רק הלולב ומיניו בלא אחרון והצנתי פתרון חלומי וחזר בו ורו"ל רמזו סוד

גמ' מנחות כז.

מיתבי ד' מינין שבלולב ב' מהן עושין פירות
וב' מהם אין עושין פירות העושין פירות יהיו
זקוקין לשאין עושין ^א ושאין עושין פירות יהיו זקוקין לעושין פירות ואין אדם
יוצא ידי חובתו בהן עד שיהיו כולן באגודה אחת וכן ^ב ישראל בהרצאה עד
שיהיו כולן באגודה אחת שנאמר ^ג הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ
יסדה תנאי היא דתניא ^ד לולב בין אגוד בין שאינו אגוד כשר ר' יהודה אומר